

SVENSKA

LÄKARMISSIONENS MEDLEMS-
OCH ORGANISATIONSTIDNING
NR 1 FEBRUARI 2020 ÅRGÅNG 96

JOURNALLEN

Ann Söderlund,
journalist och
programledare.

17

Så många tusen barn
fick en julklapp genom
Aktion Julklappen 2019.

VÄNLIGA VECKAN:
Så är vi
vänliga mot
moder jord

PANAMA:
Polisen lär
barnen läsa
och skriva

DR KONGO:
En dag
på Panzi
i bilder

En annan verklighet

Ann mötte risbärflickor
och gatubarn i Etiopien

Alla har rätt till ett hem

För oss är det självklart att varje människa har rätt till ett tryggt hem – oavsett var du råkar födas eller bo. Vi är därför stolta över vårt långsiktiga samarbete där vi gemensamt kämpar för gatubarnen i Kampala, Uganda.

För varje såld bostad skänker Mäklarringen pengar till Läkarmissionens arbete på plats. Tillsammans fortsätter vi ge fler utsatta barn ett hem och en ny livschans.

Läs mer på maklarringen.se/litebattre

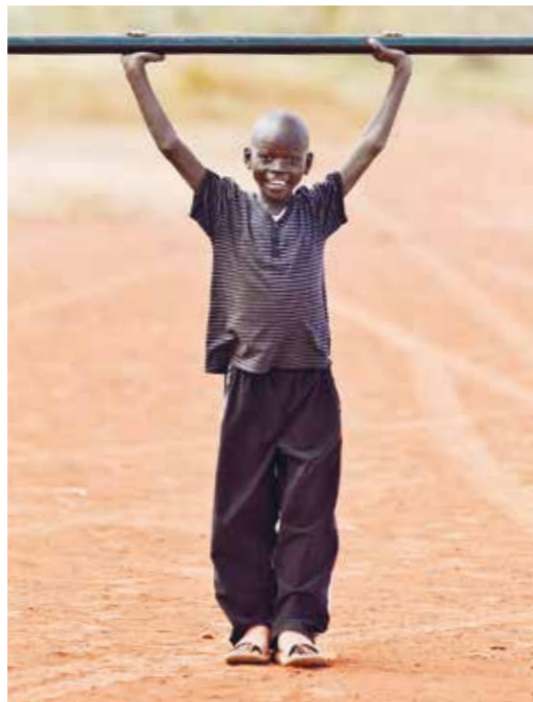

Foto: Hans-Jørgen Rasmussen

Läkarmissionen

VI HJÄLPER OMRÅDEN, FÖRETAG OCH MÄNNISKOR ATT VÄXA

När nya företag kan etablera sig och erbjuda arbetstillfällen skapar det liv och rörelse på platser som tidigare har varit öde, och gör skillnad i människors vardag. Det tycker vi är bra! Vi är ett fastighetsbolag som utvecklar kontors- och industrilokaler i expansiva områden i Stockholmsregionen. Du läser mer om oss på stendorren.se

STENDORREN

Lokaler som gör skillnad.

HEJ!

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA JOURNALEN NR 1, 2020

Det är bra att ta hand om vår planet

För länge sedan stöttade Läkarmissionen ett arbete med skolfrukostar i Bolivia. Det riktade sig mest till ursprungsbefolkningen, wheetnayek-folket, som traditionellt hade levt som samlare och jägare. En sak som störde mig när jag var där, och som jag inte förstod mig på, var deras ointresse för att planera för morgondagen och samla i ladorna för att ha inför sämre tider som alla visste skulle komma. För det fanns en period varje år som kallades något i stil med "brist, hunger, torftighet", en period då träden slutade ge frukt och fisken ännu inte runnit till i Pilcomayofloden. Jag frågade dem: Om ni nu VET att detta inträffar, varför sparar ni inte och ordnar ett liv där ni skyddar era familjer från den perioden?

"Vänliga Veckans specialtema i år är att vara vänlig mot moder jord."

Jag tyckte att det verkade lite märkligt att inte fixa till något som kändes så pass enkelt. Jag fick aldrig något bra svar men pratade med en antropolog efteråt som kände wheetnayek-folket väl. En sak som antropologen sa minns jag fortfarande. "Eva, du kanske inte ska sätta dig på så höga hästar, för wheetnayek-folket har levt och skulle kunna leva i tusentals år till utan att utarma jorden. Men den livsstil du själv representerar kräver i stället flera jordklot".

Vänliga Veckans specialtema i år är att vara vänlig mot moder jord. Även om inte alla är överens om vår livsstils påverkan på klimatet så tror jag att vi alla kan enas om att det är bra att ta hand om planeten vi bor på. Det hade varit intressant att höra vad wheetnayek-folket hade tänkt om det.

EVA NORDENSTAM VON DELWIG
INFORMATIONANSVARIG PÅ LÄKARMISSIONEN

FOTO: JAKOB JOHANSSON

Ann Söderlund mötte nöden i Etiopien. Sid 14

FOTO: HÅKAN FLÅNK

05 Lyckad auktion. Nobelprofilers prylar gav pengar till Panzi.

06 Högtflygande hjälp. MAF och Läkarmissionen i unik flygsatsning.

07 Läkarmissionens generalsekreterare Lars Arrhenius om vikten av att plantera träd.

18 Sarah och Florence fångar bilden av Panzisykhuset.

22 Vårda planeten. Tips från andra delar av världen.

24 Förändrar attityder. Tidigare flykting är Läkarmissionens landchef i Etiopien.

26 Hur vänlig är du? Artighet ser olika ut i olika länder.

28 Annika Hagström: En söndag i det sekulariserade Sverige.

Alfabetet blir skydd mot brott. Sid 8

ILLUSTRATION: LOUISE EKLUND

Vänliga Veckan värnar moder jord. Sid 05, 22

Läkarmissionen

LÄKARMISSIONEN är en biståndsorganisation som verkar för hållbar fattigdomsbekämpning utifrån ett rättighetsperspektiv. Läkarmissionen startade 1958 och har utsatta kvinnor och barn som en primär målgrupp. Från och med 2019 är International Aid Services, vars fokus är vatten och sanitet, en del av Läkarmissionen. Det gemensamma arbetet leds från Läkarmissionens huvudkontor i Vällingby. Insatserna görs främst i Afrika men även i Latinamerika, Asien och Östeuropa. Verksamheten finansieras till största delen genom insamling från allmänheten i Sverige och institutionella bidrag. Läs mer på lakarmissionen.se.

Ann Söderlund om sitt möte med gatubarn och risbärflickor i Etiopien.

Foto: Carolina Byrmo.

63

En sifundersökning om svenskarnas inställning till klimatet visar att 63 procent säger sig vara oroliga över klimatförändringarna.

FOTO: MARKUS SPISKE

74

Det är stor skillnad på kvinnors och mäns oro för klimatet. 74 procent av kvinnorna är oroliga, motsvarande siffra av männen är 52 procent.

68

När det gäller lösningen för att komma åt klimatförändringar så tror 68 procent att det är politiska lösningar som gäller.

FOTO: PRIVAT

Patricia Tudor-Sandahl i samtal med Therese Hedlund och Nina Eriksson från Modig och Vacker-podden.

Samtalskväll i Essinge kyrka

Podden Modig och Vacker bjöd in Patricia Tudor-Sandahl

I slutet av november bjöd Modig och Vacker-poddens Nina Eriksson och Therese Hedlund in till en samtalskväll framför brasan i Essinge kyrkas församlingsshem i Stockholm.

Temat var att hitta sitt brinn och sin kallelse och kvällens gäst var författaren Patricia Tudor-Sandahl. Det blev några timmar med mycket värme, närvaro och nya möten.

Med fanns även Läkarmissionens Eva Nordenstam von Delwig som berättade om den skillnad vi kan göra som månadsgivare. Hälften av de som var där valde att bli det för att vara med och förändra världen. Under kvällen såldes även Patricia Tudor-Sandahls bok "Din egen väg". Vinsten gick till Läkarmissionens arbete för att stötta kvinnligt entreprenörskap och självförsörjning i Indien och Burundi.

FOTO: PRIVAT

De som blev månadsgivare hos Läkarmissionen under kvällen fick med sig en goodiebag hem.

Sally och Selma lär bybor att skriva

Läkarmissionen driver ett läs- och skrivprojekt i Sudan.

Selma och Sally arbetar med Läkarmissionens projekt i Sudan som handlar om grundläggande läs- och skrivträning i byar i västra Darfur.

Förutom alfabetisering undervisas också om hälsa och hygien framför allt när det gäller vatten och

sanitet. Men också hur man kan få bättre levnadsförhållanden med hjälp av mindre, inkomstbringande aktiviteter. I ett större perspektiv är detta arbete också ett led i att stärka civilsamhället efter många år av konflikter och krig. Under 2020 kommer arbetet att utökas till fyra nya byar.

FOTO: PRIVAT

Selma och Sally.

FOTO: PRIVAT

ILLUSTRATION: LOUISE EKLUND

Vänliga Veckan 10-16 februari

Under Vänliga Veckan ska man vara extra vänlig i trafiken, hemma och på jobbet. Varje år finns dessutom en extra uppmaning. I år är det att vara vänlig mot moder jord.

FOTO: BÄBY OB

Prylar från Nobelprofiler gick till auktion

För andra året i rad anordnade Tradera tillsammans med Läkarmissionen en välgörenhetsauktion där kända Nobelprofiler auktionerade ut allt från upplevelser till exklusiva plagg. Vad sägs om en T-shirt som tillhört en känd astronom? Eller cockknivar som använts under Nobelmidagen?

Sammanlagt drog auktionen in 49 246 kr som går till 2018 års fredspristagare doktor Denis Mukweges och Läkarmissionens arbete på Panzsjukhuset i DR Kongo.

Auktionen på Tradera gav 49 246 kronor till doktor Mukweges arbete på Panzsjukhuset i Kongo.

Utbildning motverkar övergrepp

Enligt statistiken utsätts ett av tre barn i Sydafrika för sexuellt och fysiskt våld. Oftast sker övergreppen i hem- och skolmiljö. I Kwa Zulu Natal stöder Läkarmissionen ett arbete för att förbättra barnskyddet, motverka riskerna och upprätta vägar för krishantering i utsatta områden som redan brottas med fattigdom, hög arbetslöshet och en väldigt hög andel hiv-smittade.

Flera tusen elever, skolledare och nyckelpersoner i Kwa Zulu Natal utbildas nu i ett speciellt barnskyddsprogram anpassat både för barn och vuxna.

Tillsammans kan vi göra skillnad.

Mödrahälsovård räddar liv

I det krigsdrabbade Afghanistan är spädbarnsdödligheten i vissa områden högre än 25 procent och tillgången till hälsovård minimal på många håll. Fattigdom, analfabetism och okunskap kring grundläggande hälsovård bidrar till den höga dödligheten av både gravida kvinnor och spädbarn.

I de fattigaste delarna runt städerna Mazar-e-Sharif och Kabul utbildar därför Läkarmissionen både kvinnor och män i viktig mödrahälsovård. Upplägget förebygger risker i samband med graviditet och förlossning och fungerar även för dem som inte är läs- eller skrivkunniga.

FOTO:MAF

Flyg för snabb vård i obygden

Missionsflyget MAF i gemensam satsning med Läkarmissionen och Panzisjukhuset i Kongo.

Läkarmissionen och MAF Sweden går ihop i en gemensam satsning för att hjälpa kvinnor och flickor som utsatts för sexuellt våld i DR Kongo. Specialistläkare från Panzisjukhuset kommer att flygas till otillgängliga sjukhus på landsbygden.

– Jag är väldigt tacksam för detta initiativ som kommer att hjälpa utsatta kvinnor, säger Denis Mukwege, chefsläkare på Panzisjukhuset.

Panzisjukhuset är känt för sin vård av kvinnor som utsatts för sexuellt våld. Där finns specialistkompetens och en enorm erfarenhet. Men för många kvinnor som drabbas kompliceras situa-

tionen ytterligare av långa avstånd till vården. Den förstörda infrastrukturen gör att bil överhuvudtaget inte går att ta sig fram på och att sitta på en motorcykel i flera dagar är omöjligt om man har utsatts för grovt sexuellt våld. Missionsflyget MAF kan ta sig till ställen som nästan är omöjliga att nå på annat sätt.

– **VI KAN TRANSPORTERA** både läkare och mediciner och på bara 45 minuter kan vi ta oss till ställen dit det i bästa fall tar två dagar att åka med motorcykel, säger David Nordlander, ansvarig på MAF Sweden.

MAF Sweden och MAF

Läkare från Panzisjukhuset kommer nu genom samarbetet med MAF snabbt kunna flygas till otillgängliga sjukhus på landsbygden.

Norge kommer att stå för flygtransporterna och Läkarmissionen och Panzi ser till att det finns läkarteam på plats som kan flygas iväg.

– Vi vill genom vår gemensamma satsning hjälpa fler kvinnor som utsatts för sexuellt våld. Det blir ett sätt att utöka Panzis uppsökande verksamhet. Det är också ett sätt att främja freden genom att bryta isoleringen som finns i vissa områden, säger Lars Arrhenius, generalsekreterare på Läkarmissionen.

FÖR DENIS MUKWEGE betyder satsningen att en del av hans frustration försvinner.

– Jag träffar ofta kvinnor som jag vet att vi hade kunnat hjälpa, om vi hade varit där i tid. Med denna satsning får vi en mycket bättre chans, säger han.

FOTO:HÅKAN FLÅNK

Giani är ett av 17 458 barn som i år fått en julklapp tack vare Aktion Julklappen.

”TACK för julklappen!”

I år följde vi med ett lass julklappar till Bukarest, Rumänien

Giani är sju år och ett av de 17 458 barn som fick en julklapp, tack vare Aktion Julklappen. Det är svenska barn som ger julklappar till jämnåriga i östra Europa. Varje paket har ett bestämt

innehåll som till exempel ett paket kriter, tandborste och tandkräm. Läkarmissionen har drivit Aktion Julklappen i tjugo års tid och många hundratusen barn har fått hälsningar från Sverige.

FOTO:HÅKAN FLÅNK

Familjen Mateescus barn fick också julklappar. Pappa Marion och mamma Florentina har barnen Marcus 22 år, Georghe 17 år, Andrea 12 år, Marian 8 år, Alexandro 5 år, Nicolas 2 år och Gina 3 månader.

FOTO:HÅKAN FLÅNK

Mannen som planterade träd

I julas läste jag en berättelse om en herde som i mitten på 1900-talet, efter att han förlorat sin familj, bestämde sig för att ägna hela sitt liv åt att plantera träd i ett ökenliknande landskap. Han arbetade oförtrutet och opåverkad av det världskrig som samtidigt pågick. Hans hårda arbete ledde till att det torra ökenområdet levde upp igen och täcktes med grönskande skogar och bördiga marker.

Berättelsen handlar i grunden om en människas förmåga att skapa stor förändring och att det finns alternativ till den ibland hektiska tillvaron som vi lever i samt att rikedom i livet handlar om att visa omtanke om andra. Berättelsen heter Mannen som planterade träd och är inte en sann berättelse men när jag läser om hur Etiopien, under ledning av premiärminister Abiy Ahmed, Nobels fredspristagare 2019, planterat 350 miljoner träd på en dag så tänker jag att verkligheten ibland överträffar dikten.

Enligt FN har Etiopiens skogsmarker minskat dramatiskt från att täcka cirka 35 procent av ytan i början av 1900-talet till 4 procent på 2000-talet. Trädplanteringen syftar till att möta hotet från klimatförändringen, men också till att landet så små-

ningom ska kunna dra nytta av de nya skogarnas produktivitet. Etiopiens mål är att plantera fyra miljarder träd.

Temat för årets Vänliga Veckan är att vara vänlig mot moder jord. Ett tema som i dessa dagar känns mycket relevant. Harry Lindquist som en gång startade Läkarmissionen var tidigt engagerad i miljöfrågor och förstod hur viktig denna fråga var för vår överlevnad. Harry var den stora inspiratören till tidningen Vi:s trädplanteringsprojekt Vi-skogen. Läkarmissionen har alltid känt ett engagemang för just trädplantering och i Awassa-regionen i Etiopien stöder Läkarmissionen planteringar av olika slags träd, både fruktträd och andra sorter som är särskilt lämpade för regionen och klimatet. Stöd gärna detta arbete.

LARS ARRHENIUS
GENERALSEKRETERARE PÅ LÄKARMISSIONEN

POLISSKOLAN SOM GER BARNEN EN FRAMTID

Polisen Nicolas Garcia mötte några pojkar som kom från skolavslutningen. Han frågade om de hade blivit godkända. "Ja", blev svaret. "Visa mig att ni kan läsa då", sa han, mest på skoj, och upptäckte till sin förskräckelse att de inte kunde det, trots flera år i skolan. Det mötet blev startskottet för en annorlunda polisskola.

TEXT: CONNY SJÖBERG / FOTO: HÅKAN FLANK

PANAMA: UTBILDNING

S

an Joaquín i Panama City är vad vi i Sverige numera skulle kalla för ett utanförskapsområde. De flesta familjerna som bor här har stora sociala problem. Papporna har ofta gett sig av eller sitter ibland i fängelse. Mammorna sliter hårt för att få ihop pengar till hyra och mat. Alltför många tonåringar ägnar sig åt narkotikahandel och stölder i stället för att jobba eller studera. Men de flesta av deras yngre syskon går till skolan – för det mesta.

Problemet är att många av dem har svårt att hänga med i undervisningen. Ibland leder det till att de slutar gå dit, medan andra bara sitter av lektionerna.

NICOLAS GARCIA, som är gruppchef inom polisen i San Joaquín, beslöt sig för att försöka göra något åt det. Han tog kontakt med Panalfalit som är Läkarmissionens mångåriga partner i Panama. De har alfabetisering bland vuxna och läs- och skrivstöd till barn i utsatta områden som sin huvudsakliga verksamhet. Resultatet blev att Panalfalit ordnade en specialkurs för ett stort antal poliser som ville ställa upp som lärare på sin fritid. Sedan tre år tillbaka

turas de nu om att varje lördag förmiddag ge stödundervisning till över etthundra barn i San Joaquín.

Undervisningen hålls samtidigt på tre platser i området, eftersom barnen bor i kvarter

Nicolas Garcia, initiativtagare samt gruppchef för polisen i San Joaquín i Panama City.

Undervisningen är individanpassad då barnen befinner sig på olika nivåer. En del har hoppat av skolan och tar igen det de har missat. Andra har svårt för vissa ämnen och får hjälp att komma ikapp. Här hjälper polisen Saul Gomez ett par av pojkarna. Läkarmissionen står för undervisningsmaterialet.

Polischefen Eduardo Cabillo gillar initiativet, inte bara för att det hjälper dem att få goda relationer med befolkningen utan främst för att det ger barnen en chans till en bättre framtid. Polis Marta Ramos tycker att det är meningsfullt att ställa upp som lärare på sin fritid.

som kontrolleras av olika kriminella gäng. Det är helt enkelt för farligt för dem att delta i något som ligger i "de andras" territorium.

– Barnen som kommer befinner sig på olika nivåer. En del har hoppat av skolan och håller på att ta igen det de har missat. Andra har svårt för vissa ämnen, som matematik, och får hjälp att komma ikapp, förklarar Nicolas Garcia.

– Därför är det mesta av undervisningen individanpassad. Lärarna går

runt och hjälper var och en med det som just det barnet behöver.

EN AV LÄRARNÄ DENNA lördag är polisen Marta Ramos.

– Jag har varit med i det här projektet i två år nu. Det är inget jag är "tvingad" att göra. Tvärtom är det väldigt meningsfullt. Jag känner att jag är med och räddar några av de här barnens framtid.

Vad tycker barnen om att du inte bara är lärare, utan även polis?

– I början var de rädda för oss.

Poliser ses i allmänhet som "fienden" här i San Joaquin. Men bit för bit har de slappnat av. Och vi är alltid utan vapen när vi undervisar.

TILLSAMMANS MED MARTA finns även hennes kollega Saul Gomez på plats.

– Jag gör det här för att det verkligen behövs och jag ser det som en del av jobbet, även om jag inte får betalt. Men det är inte lätt. Många av barnen är hyperaktiva och de flesta har problem med disciplin.

"Jag gör det här för att det verkligen behövs och jag ser det som en del av jobbet, även om jag inte får betalt."

– Men eftersom jag är polis är det lättare att få dem att lugna ner sig, tillägger han.

Samtliga poliser jag talar med berättar att de har stor nytta i sitt

dagliga arbete av den relation som byggs upp med föräldrar och barn på lördagarna.

– När jag stöter på dem på gatan kommer de fram och kramar mig eller

vinkar glatt. Vi ses inte längre bara som poliser tack vare det här arbetet, konstaterar Saul Gomez.

VID VÅRT BESÖK dyker plötsligt högste polischefen i distriktet upp, Eduardo Cabillo.

– Jag tycker det här är ett strålande initiativ. Inte bara för att det hjälper oss att bygga bättre relationer med befolkningen utan viktigast av allt är att vi ger de här barnen en bättre chans att lyckas i livet. Det är stort.

INTERVJU:
ANN SÖDERLUND

ANN MÖTTE EN ANNAN VERKLIGHET I ETIOPIEN

”Hur många känslor och tårar rymmer en dag? Och hur mycket hopp?” Så skrev programledaren och bloggprofilen Ann Söderlund på Instagram under den Etiopienresa hon nyligen gjorde med Läkarmissionen. En resa som lämnade djupa spår.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: CAROLINA BYRMO

ANN SÖDERLUND

Ålder: 47 år.

Bor: Stockholm.

Familj: Sambon Mathias, barnen Ossian 17, Ilon 15, Dante 13, Bobo 5 och Frasse 3.

Gör: Journalist, programledare och författare.

Aktuell: Släppte nyligen kokboken "Söndagsmiddag: riddarna runt det operfekta bordet" med Sanna Lundell.

INTERVJU: ANN SÖDERLUND

D

et var ett fullspäckt schema som mötte Ann Söderlund när hon tillsammans med sonen Ossian och kollegan Manne Forsberg kom till Addis Abeba i Etiopien. Under några intensiva dagar fick de på nära håll följa det arbete Läkarmissionen gör ihop med sina lokala kollegor på plats.

– Jag har rest med andra hjälporganisationer tidigare men att resa med Läkarmissionen och se hur nära de jobbar med sina partners var fantastiskt. I stället för att bara vara en observatör blev jag ett vittne som hjälpte till.

– Och resan blev mycket mer handgriplig och känslös än jag hade kunnat ana. Min son Ossian sa mot slutet att han hade önskat att jag förberett honom mer inför det han skulle få uppleva. Han var inte beredd på alla känslor. Men hur skulle jag ha gjort det? Vad skulle jag ha varnat honom för? Det vi mötte går inte att förbereda sig på och det är en del av upplevelsen.

VI MÖTS PÅ HENNES kontor i Stockholm. Ann berättar om det gripande mötet med de unga flickorna som skickats av sina föräldrar i tron att de ska få gå i skolan medan de i stället, under slavliknande förhållanden, får gå flera mil varje dag i tunna plastskor för att plocka kvistar på Entotoberget. Flickor som tack vare Läkarmissionen nu får möjlighet att gå i skolan där de får bra mat, utbildning, kläder, medicin och omsorg.

Varje dag besökte de också ett barncenter som arbetar för att hjälpa hemlösa gatubarn som ingen annan bryr sig om. Det drivs av Gizachew Ayka som själv levte på gatan och som med sina kollegor jobbar hårt för att fler barn ska

få en chans till ett nytt liv.

– En kväll när vi skulle åka till hotellet kom det fem killar som skulle sova över hemma hos dem och få duscha och äta. Deras sätt att bemöta killarna med kärlek och mat och ge lite nytt hopp, det är så rätt. Det är så tydligt att de hela tiden jobbar här och nu.

ANN OCH DE ANDRA inbjöds att delta i ett möte med några hemlösa ungdomar där Manne valde att berätta om sitt tidigare liv som missbrukare. Ann blev berörd av hur de unga killarna mötte honom med ord som ”kämpa på” och ”det kommer bli bra”.

– Sedan berättade de saker för oss och det blev så fint. Vi blev ett allihop. Inget vi och ni.

– Och folk får tycka vad de vill om att jag var där, men att skriva om den här resan i mina kanaler är bättre än att inte göra någonting alls. Det handlar om att göra något med hjärtat, inte bara se på eller vara någon som dyker upp med en massa privilegier.

Du skrev om just det på Instagram, som att du ville försvara resan inför dina följare.

– Ja, jag hade ett behov av det. För jag förstår att folk kan reagera när en nypifad influencer sitter i Chanelkläder med tio, svarta smala barn runt sig. Därför var det viktigt för mig att inte göra mig allt för snygg på mina bilder. Jag sminskade mig knappt på hela resan och hade samma kjol nästan varje dag. Ossian började faktiskt ifrågasätta vad jag hade

Ann Söderlund blev djupt tagen av det engagemang hon mötte i Etiopien. ”Jag kan komma dit som privilegierad och känna mig knäckt av allt som jag ser, men jag väljer att se förändringen, att vi faktiskt kan hjälpa. Varje dag under resan såg jag hur Läkarmissionens samarbetspartners gjorde så stor förändring. Hur dom knappt sov, öppnade sina hem, visade respekt, krigade för barn och mammor och använde varenda liten peng från svenska givare, för att skapa små och stora mirakel.”

FOTO ALLA BILDER: JAKOB JOHANSSON

”Det handlar om att göra något med hjärtat, inte bara se på eller vara någon som dyker upp med en massa privilegier.”

på mig när jag kom i en av hans avlagda tröjor, säger Ann och skrattar.

– Men min tanke var att ta bort allt som kunde ta fokus. För om man får äran att bära ett vittnesbörd om hur verkligheten ser ut då måste man tänka till på varför man är där. Det handlar inte om mig, utan om min möjlighet att nå ut och berätta om hur det är.

För Ann var det också viktigt att få visa sin son på en annan verklighet än den han är van vid.

– Det var så fint att se hur Ossian öppnade sitt hjärta även om det gjorde att det hela blev jobbigare.

Hon berättar att Ossian jämförde barnen han mötte med sina småsyskon, Bobo och Frasse, som är tre och fem. Han tyckte att barnen i Etiopien var glada på ett annat sätt än hans bröder. De lekte, skrattade, busade och skuttade runt och var glada hela tiden.

– Visst det är mycket vi inte ser men att spela glad i två timmar är inget man

LÄS MER OCH STÖTTA VÅRT ARBETE:
WWW.LAKARMISSIONEN.SE

gör. Man kan inte säga till hundratals barn: ”Skratta och hoppa nu”, och de gör det. Så funkar det inte. Då ska det vara otroligt bra organiserat. Men Ossian fattade också att även om det fanns mycket glädje och trots att det var visuellt vackert när ungdomarna var ute och spelade fotboll i solnedgången så är det en annan sak att följa med dem hem där de bor i en jordkula.

– Här hemma kan man lätt tro att vi inte är någonting utan de senaste kläderna och att då se att det kan finnas hopp och glädje även om man lägger sig tjugo personer på ett jordgolvt för att sova. Det är viktigt.

Vad tog du själv med dig hem från resan?

– Att det här går att vända. Alla behöver inte åka till Etiopien och jobba men man kan bli månadsgivare åt Läkarmissionen. Jag såg hur mycket 100 kronor i månaden kan göra för barnen vi besökte. Många av dem får inte så mycket mat hemma, de har inte så fina kläder och föräldrarna bråkar kanske på kvällarna, men efter några veckor på skolan med bra mat och kärlek från personalen så går de hem med nytt hopp. Så för hundra kronor ...

Ann drar ett djupt andetag medan tårar fyller hennes ögon. Hon blir tyst en stund.

– Förslåt, det var inte meningen att gråta, men så här var det hela resan, säger hon och torkar tårarna.

– Det jag vill säga är att man kan tycka att hundra kronor är lite, men det gör all skillnad i världen. I Etiopien innebär det skolböcker, kläder och mat till barn som inte har någonting. Och det är bra att fråga sig då och då vad det är värt för mig att ta den där dyra lunchen eller om jag kanske kan swisha iväg de pengarna i stället och hjälpa någon att få mat i en månad. Jag tror att fler borde öva sig i att öppna sitt hjärta.

ANN TYSTNAR IGEN som för att ta sats.

– Att få vara hel och ren, få mat och medicin, det är värt allt. Och att ha någon som ser en, som man har förtroende för, det behöver inte vara mamma eller pappa, gör att chanserna ökar för att man ska klara sig. Därför måste alla ta ansvar. Barnen är allas. Oavsett var de bor i världen.

FLORENCE OCH SARAHS BILD AV PANZI

Panzisjukhuset är väl känt för Läkarmissionens givare. Här arbetar Doktor Mukwege som fick Nobels Fredspris 2018. De unga kongolesiska fotograferna Sarah och Florence fick uppdraget att åka till Panzi och dokumentera en dag. Följ med dem i deras bilder.

FOTO: SARAH KANGO OCH FLORENCE BITA

FOTO: PRIVAT

SARAH KANGO (t.v)

Föddes i DR Kongo 1998 och växte upp i Goma med sin mamma. När hon var 15 år blev hon kontaktad av sin pappa. Hon besökte honom i Bukavu men bestämde sig för att återvända till Goma för att studera. Hon fick sedan möjlighet att lära sig fotografera på skolan som stöds av Lens on Life i Goma. Sarah brinner för att med kameran som hjälp, dokumentera problem i samhället som ofta ignoreras.

FLORENCE BITA (t.h)

Föddes i DR Kongo 1996. Hennes pappa dog när hon var sju, något som tog henne mycket hårt. Efter att ha gått på utbildningen hos Lens on Life i Goma är hennes önskan som fotograf att visa hur det verkligen är att leva som föräldralös.

**BILDREPORTAGE:
PANZISJUKHUSET**

FOTO: SARAH KANGO

Moise är ett av de barn som får hjälp på neonatalavdelningen på Panzisjukhuset. Hit kommer barn som fötts på sjukhuset men även för tidigt födda barn från andra ställen som har remitteras till Panzi.

FOTO: SARAH KANGO

Sedan ebolasmittan bröt ut i Nord-Kivu har nya rutiner införts. Alla som ska in på sjukhusområdet får sin temperatur mätt och så ska de tvätta händerna. Här kontrolleras temperaturen på pappan till en 17-årig patient.

FOTO: FLORENCE BITA

Familjeplaneringsavdelningen på Panzi gör besök på olika platser för att informera kvinnor om preventivmedel. Kvinnan med barnet heter mama Chubaka och var en av hundratalet kvinnor som besökte ett möte som hölls i en kyrka i Bukavu. Efter presentationen fick kvinnorna möjlighet att ställa frågor och undrade bland annat vad man gör när mannen säger nej, om preventivmedel kan ge sjukdomar, när och hur de ska tas.

FOTO: SARAH KANGO

FOTO: SARAH KANGO

Förutom läkare och sjukvårdspersonal behövs även annan personal, bland annat för att hålla sjukhusområdet rent och fint. Självklart vill man få känna sig stolt över sitt sjukhus.

FOTO: FLORENCE BITA

Vid inskrivningen till nutritionsavdelningen tas ett överarmsmått för att bedöma barnets hälsotillstånd. Under senaste året har 582 barn behandlats för undernäring.

FOTO: FLORENCE BITA

På nutritionsavdelningen stannar barnen i snitt i tre veckor. Och det är tre veckor som gör skillnad! Vid utskrivningen har barnen normal vikt och orkar leka igen.

VAR VÄNLIG MOT MODER JORD

Temat för årets Vänliga Veckan handlar om att vårda den planet vi bor på

Vänliga Veckan har funnits sedan 1946. Allt började med en trafikräknare

som stod vid Tranebergsbron i Stockholm och konstaterade att folk såg väldigt sura ut i trafiken, något han skrev en insändare om. Entreprenören Harry Lindquist läste den och fick idén om att ha en vecka om året när människor skulle tänka extra på att vara vänliga i trafiken, hemma och på jobbet.

Harry Lindquist grundade även Läkarmissionen och därför hänger Läkarmis-

#VänligaVeckan

sionen och Vänliga Veckan ihop. Varje år har vi ett extra vänlighetstema och i år är det att vara vänlig mot planet vi bor på: "Var vänlig mot

moder jord".

Vi frågade några av dem vi jobbar med ute i världen om vad de har för tankar kring hur vi bäst tar hand om jorden. Många av deras tips handlar om trafiken. Att uppmana människor att hellre cykla än köra bil eller att begränsa antalet fordon i en familj. Att inte elda med kol återkommer också från flera håll.

TEXT: EVA NORDENSTAM VON DELWIG

AFGHANISTAN:

"Fler offentliga toaletter"

Från Afghanistan hälsar teamet som jobbar med kvinnogrupper inriktade på mödrahälsovård att de vid sina träffar har pratat om vad man som individ kan göra för miljön men även vad man önskar att regeringen bestämde. Deras tips är:

- Släng inte skräp på gatan.

- Använd inte bensin av dålig kvalitet.
- Bränn inte saker av plast för att värma upp ditt hus.
- Ge alla tillgång till familjeplanering så inte jordens befolkning växer för mycket.
- Fler offentliga toaletter!
- Fler asfalterade vägar.
- Världens ledare måste jobba för att förhindra krig. Krig förstör jorden.

BANGLADESH:

"Hugg inte ner träd i onödan"

Från våra partners i Bangladesh där de har stora problem med översvämningar och tropiska cykloner handlar många av tipsen om hur dessa kan förebyggas, bland annat genom att få alla att inse sambandet mellan skogsskövling och klimatförändringar.

- Sluta att hugga ner träd i onödan och ta fram stränga lagar runt avverkning.
- Plantera träd vid kusterna i vårt land.
- Utveckla grödor som kan överleva översvämningar och stormar.

Var vänlig mot moder jord-tips:

- Cykla istället för att ta bilen.
- Handla second hand.
- Åk kommunalt.
- Köp ekologiskt.
- Åt årstidsbundet.
- Stöd Läkarmissionens hållbarhetsprojekt i världen.

Vänliga veckan: 10-16 februari

ARGENTINA:

"Vi lär ut hållbara odlings-tekniker"

Våra vänner i Pocitos på gränsen mellan Argentina och Bolivia delade med sig av ett lyckat ekologiskt trädgårdsprojekt som de drog igång för ett år sedan. En insats där de även fick lära sig om sopsortering för att undvika de stora problem som följer med att dumpa allt från hushållssopor till avloppsvatten utomhus.

"VI BOR I ETT geografiskt område med subtropiska skogar och god jord, men många traditionella jordbruksmetoder har glömts bort. Därför bestämde vi oss för att lära ut hållbara odlings-tekniker och odla frukt och grönsaker som är typiska för detta område. Vi har haft olika lokala förmågor som undervisat om hur man kan bekämpa skadeinsekter utan kemiska preparat och vi har även installerat droppbevattningssystem vilket har gjort stor skillnad de perioder av året när vi har vattenbrist. Idag kan vi se resultaten av ansträngningarna!"

FÖRUTOM BARNEN och familjerna som bor på transithemmet som fick skörda de första grönsakerna så har vi erbjudit familjer från utsatta områden hjälp att starta små odlingar. Skolelever får komma och lära sig om gödsel, organisk skadedjursbekämpning och om olika medicinska kryddor och grönsaker som kommer från detta område. Vi ser detta som ett sätt att ta hand om moder jord i vår lilla bit av världen och lära andra att ta samma ansvar."

”Tjejerna som hämtar vattnet har inte tid att gå i skolan”

Den 1 januari 2019 gick organisationen IAS och Läkarmissionen ihop vilket medförde att vi på Läkarmissionen fick många nya kollegor. Ketema Kinfe är en av dem. Han jobbar som landchef i Etiopien och bor i Addis Abeba tillsammans med sin fru och deras två barn.

FOTO: CAROLINE WESSLEN

Ketema Kinfe.

Vad är det för arbete du ansvarar för i Etiopien?

– Jag jobbar med två huvudspår: vatten och ”inclusive education” där barn med funktionsvariationer får gå i skola.

Vilket tycker du är roligast?

– Det är omöjligt att välja, jag möter så många leenden i båda verksamheterna. Det är framför allt många kvinnors liv som förändras och den glädje de visar ger mig så mycket tillbaka.

”När en man bär vatten kan de skratta åt mannen och undra: ”Varför gör du kvinnogöra?”

Berätta lite om arbetet runt brunnsborrningen?

– Det är kvinnornas uppgift att hämta vatten och för en del tar det en stor del av dagen. De kan behöva gå ett par timmar för att ta sig till brunnen och ett par tim-

mar för att bära hem vattnet som kan väga 20–25 kilo. Tjejerna som hämtar vattnet har inte tid att gå i skolan och när de i stället får en brunn och en pump mindre än fem minuter hemifrån så kan de gå tillbaka till skolan igen.

Hur förändras livet för de som deltar i ”inclusive education”?

– Det finns stora fördomar mot barn med speciella behov. Oftast är det ensamstående mammor som tar hand om barnen. Männan har försvunnit någonstans och barnen blir kvinnornas ansvar. Och där kan man verkligen se skillnaden med det jobb vi gör, när dessa barn får chans att utvecklas. Jag tänker på en kille, Elias, som aldrig fick gå ut och när hans mamma skulle göra ett ärende på marknaden så band hon honom. Nu går Elias själv till markna-

den och kan hjälpa sin mamma. Han och de andra barnen är inte längre bördor på sina mammors axlar.

Det låter som att kvinnorna tar ett väldigt stort ansvar i de verksamheter du arbetar med. Hur känns det för dig som man?

– Det känns väldigt dåligt. Vi behöver ändra vårt sam-

hälle. Pojkar ska också hjälpa till. Och även kvinnorna behöver förändras. När en man bär vatten kan de skratta åt honom och undra: ”Varför gör du kvinnogöra?” Allas attityder behöver förändras.

Hur kom du i kontakt med IAS/Läkarmissionen för första gången?

– Det var i Kenya. Jag flyd-

de från Etiopien av politiska skäl och bodde i ett flyktingläger under många år. Att vara flykting är inget roligt liv, men i Kenya träffade jag personal från IAS. När den politiska situationen sedan förändrades i Etiopien återvände jag och så småningom började jobba för IAS/Läkarmissionen här.

Vilka förhållanden kommer du själv ifrån?

– Jag kommer från en fattig familj i en fattig by. Första gången jag såg en bil var jag elva år och blev fullständigt livrädd. Jag förstod inte vad det var, om det var ett djur, och jag bara sprang. Och mina första skor fick jag när jag var 12–13 år.

Vad driver dig i ditt arbete?

– Det är att de som bor i liknande byar som den jag växte upp i, ska få ett lättare liv än jag har haft. De ska få det bättre än jag hade det när jag var barn.

Nu har Etiopiens premiärminister Abiy Ahmed fått Nobels fredspris. Hur

känns det?

– Jag känner mig stolt! Det lyfter mitt hjärta. Det kommer bli bättre nu, mer enhet i Etiopien. Det ger hopp framåt! Det finns mycket att göra i Etiopien. Det är verkligen inte läge att ge upp.

TEXT: EVA NORDENSTAM VON DELWIG

FOTO: TORLEIF SVENSSON

OFÖRRSKÄMD ELLER ARTIG?

I Sverige vill vi behandla människor som jämlikar och inte störa varandra. Artighetsnormer som inte är direkt uttalade men genomsyrar vår kultur och våra värderingar. Men vad som uppfattas som vänligt eller artig här kan se helt annorlunda ut någon annanstans i världen. Oavsett om det handlar om en förolämpning eller ett leende.

TEXT: ANNA MALMBORG / FOTO: DUNDANIM, ISTOCKPHOTO

Vänliga Veckan infaller varje år i februari, samma vecka som Alla hjärtans dag. Veckan instiftades 1947 av Läkarmissionens grundare Harry Lindquist för att uppmärksamma vikten av vänlighet i ett samhälle. Men hur visar man artighet och vänlighet mot varandra i olika kulturer? Linnéa Koré är doktorand i franska och forskar just nu kring hur man visar varandra artighet. Hon menar att artighet är spännande eftersom det kan kopplas

Linnéa Koré.

till värderingar som finns i en hel kultur och ett samhälle om vad som är bra eller dåligt.

– Jag tycker att allt som har med språk och kommunikation att göra är spännande, men framför allt hur vi använder språket i praktiken, säger Linnéa när vi ringer upp henne för att bena ut skillnader och likheter gällande artighet i andra kulturer.

LINNÉA KORÉ bedriver en del av sin forskning i Elfenbenskusten, ett fransktalande land i Västafrika.

– Det finns väldigt lite forskning om artighet i Elfenbenskusten så det är

spännande att försöka skaffa sig mer kunskap om det. Den lilla forskning som fanns när jag började är väldigt intressant. Det kanske kan låta lite annorlunda om man är svensk men det handlar om solidaritetsförolämpningar. Överlag betraktas inte små konflikter i vardagen som något negativt i Elfenbenskusten. Man kan skälla på varandra utan att tappa sammanhållningen och man förolämpar varandra på skoj. Till nära vänner kan man säga ”din gamla idiot” eller ”du kan ingenting”. Det är

som en ritual som för människor närmare varandra. Man kan nästan kalla det för vänlighet. Skojförolämpningar som visar solidaritet!

PÅ FRÅGAN OM hur artighetsstrategier skiljer sig i Elfenbenskusten jämfört med Sverige är det ytterligare några andra detaljer som Linnéa har prickat in.

– Tiltalsord! I Elfenbenskusten är det artig att tiltala personer man möter som om de vore familjemedlemmar. Om en främling i det offentliga rum-

”Under Vänliga Veckan i Elfenbenskusten skulle alla le och kalla varandra mamma och pappa.”

met är i samma generation som dina föräldrar eller äldre så kallar du dem för mama eller papa eller min syster eller bror. Så är det absolut inte i Sverige. Överhuvudtaget har vi inte mycket tiltalsord som herrn eller damen och du säger absolut inte mamma till någon som inte är din mamma.

OM JAG RESER till ett land där jag aldrig har varit tidigare, finns det då några grundläggande strategier man kan ta till för att inte uppfattas som oartig?

– När man är i den situationen kanske valen står mellan att fly, frysa eller fäkta. Då skulle jag säga att man ska välja att fäkta, inte frysa, det vill säga att undvika att säga någonting. Lär dig i stället några formella hälsningsord och våga hälsa och prata.

Om man skulle ha Vänliga Veckan någonstans i världen, exempelvis i Frankrike eller Elfenbenskusten, hur skulle en sån vecka se ut?

– Vänlighet är ju trots allt mer än bara ord. Leendet är väldigt viktigt, både i Elfenbenskusten och i Sverige. Så under Vänliga Veckan i Elfenbenskusten skulle alla le och kalla varandra mamma och pappa. Jag tror även på en vänlig melodi i språket. I Frankrike är man mer traditionell, om Frankrike skulle ha Vänliga Veckan skulle människor hälsa med ”bonjour” och lägga till ”s’il vous plaît”.*

* *Bonjour – Goddag.
S’il vous plaît – Är du snäll.*

”Långt utanför kyrkporten ringlade kön”

Det har sagts så många gånger att Sverige är ett av världens mest sekulariserade länder, att jag till slut har trott det var sant. Men jag har börjat undra. Hur mäter man egentligen tro? Vad skulle du svara om någon frågade dig vad du innerst inne tror på?

Anledningen till min misstro mot mätningarna är upplevelser jag hade i slutet av förra decenniet, under veckorna i advent och dagarna före julafton.

Redan i november började stjärnorna glimma i husen på andra sidan gatan. Fler och fler stjärnor tändes för varje dag. Till sist blev kvällsmörkret till en enda stor stjärnhimmel. Och på kyrkogården brann lyktorna natten lång.

DEN FÖRSTA SÖNDAGEN i advent bestämde jag mig för att lämna tv-skärmen och ta mig ut för att fira advent i den närbelägna kyrkan tillsammans med andra människor. Det skulle visa sig vara svårare än jag kunnat ana. Nästan omöjligt verkade det. Långt utanför kyrkporten ringlade sig kön av människor som ville in i kyrkan denna kväll. 'Det är fullt!', ropade väktaren vid kyrkporten och föste mildt men bestämt bort dem som försöka tränga sig in. Ilskan i kön steg. Någon sa sig tillhöra kören, hon måste in, en annan förklarade att hon kunde stå upp under hela akten om det inte fanns plats. Yt-

FOTO: HÅKAN FLÅNK

”När jag kom ut på kyrkogården mötte jag henne igen. Hon som grätit för att hon inte kommit in i kyrkan.”

terligare en annan tog upp sin telefon, ringde och berättade att hon stod i duggregnet utanför kyrkan och möttes av kalla handen. Jag såg tårarna rinna utför hennes kinder.

När kyrkporten en kort stund öppnades på glänt såg jag ljusen glimma

Så kan det också se ut en dag i advent i världens mest sekulariserade land.

Annika Hagström, mångfacetterad journalist och författare som också producerat dokumentärfilmer och arbetar som programledare.

därinne och jag hörde sorlet i bänkraderna längst bak innan porten åter slogs igen med en dov duns. Just som jag bestämt mig för att vända åter till min tv därhemma hände något oväntat. En okänd ung man banade sig väg fram till mig och sa att jag skulle följa med in. Jag gjorde som han sa. I en bänkrad i ett av sidoskeppen fanns ett litet, litet utrymme där jag kunde tränga mig ner, visade han. Kappan fick jag behålla på. Det var så trångt att jag inte ens vågade vrida på kroppen för att inte besvära.

NÄR ”BERED EN VÄG för Herran” skulle sjungas höll damen på min vänstra sida fram psalmboken så att vi båda kunde se. Men jag behövde inte läsa. Texten fanns lagrad i mitt inre visade det sig. Kanske ända sedan jag gick i söndagsskolan.

Jag hörde lite dåligt vad prästen sa från min plats i sidoskeppet, men jag kände en stark gemenskap med de människor som deltog i de urgamla traditionerna denna kväll. En kort stund sågs vi och förenades i något som vi kan ha olika benämningar på, men när jag lämnade kyrkan kände jag mig mindre ensam.

När jag kom ut på kyrkogården mötte jag henne igen. Hon som grätit för att hon inte kommit in i kyrkan. 'Hur gick det?', frågade jag. 'En ung man ledde in mig via sidoskeppet', berättade hon.

FOTO: BOBA JAGLJIC

Ljusare framtid för både bin och människor

På etiopiska landsbygden gör en bikupa stor nytta.

Bin är inte bara en nyttig insekt som ger oss honung eller vax. Deras viktigaste uppgift är pollinering, för utan den är vår livsmedelsförsörjning hotad, i Sverige såväl som i resten av världen. Så det är inte konstigt att in-

tresset för de här små djuren växer så starkt just nu.

Genom att skänka en bikupa till en person i Etiopien bidrar du både till att rädda bin och till att ge utsatta människor en tryggare försörjning.

Biodlingen på den etiopiska landsbygden stöttar inte bara den ekologiska mångfalden, utan är även en viktig inkomstkälla. Biodlarna får bättre förutsättningar till att försörja sig och sina familjer samt ger möjlighet att skicka barnen till skolan. Honungen används också i matlagning och som lindring vid sårskador, hosta och liknande.

Genom detta projekt ger du fler möjlighet att driva en verksamhet som skyddar både den biologiska mångfalden, stöttar matproduktionen och bidrar till en ljusare framtid för biodlarnas familjer.

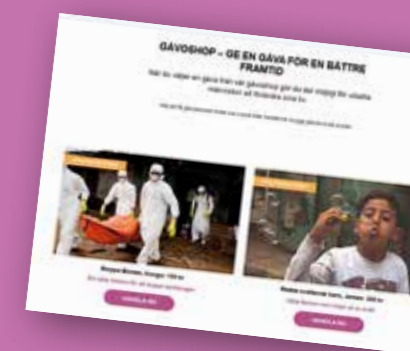
En bikupa med tillhörande utrustning kostar ca 400 kr men vi har delat upp kostnaden i andelar om 200 kr.

Så handlar du i vår gåvoshop

Det är inte lätt att köpa presenter till den som redan har "allt", eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina presentbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till

ett biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och upp. Gåvan gör gott för den som ger och den som får samtidigt som den gör stor nytta. Gå in på vår hemsida, lakarmissionen.se och klicka på Gåvoshop. Välj vilket projekt du vill stödja och belopp. Följ sedan instruktionerna för betalning.

Du kan betala via din internetbank, med bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvokort som trycks och skickas till den adress du anger.

Lätt

	8		1	2				4
			6		7	1		
	5		8	4			3	
		2						
				7				
	7			6	8		2	5
2			5	4	6	7	8	
					1	2	5	3
7								1

Medelsvår

8			3	9				
	6	7			8	4		
					2			
		4	6	7	9			
9				3				
	1						2	
		2			4		1	
			1			3		
		9				7	4	

Fyll i de tomma rutorna så att alla siffror från 1-9 finns med i varje lodrät och vågrät rad, samt i varje fält med 9 rutor.

Krysslösning december

Här är det rätta svaret på korsordet i decembernumret 2019. Ett stort grattis till vinnarna som vann Rötter och vingar: att leva sannare, modigare och helare av Göran Larsson.

Lars "Lisa" Andersson.

VÄLKOMMEN TILL SÅNGER FÖR LIVET!

Nu kan du anmäla dig och din kör till Läkarmissionens kör- och konsertprojekt Sång för Livet. Hösten 2020 medverkar de folkkära artisterna Gladys del Pilar och Sofia Källgren. För andra året i rad leds våra storkörer av Lars "Lisa" Andersson. Tillsammans ger vi konserter för att utsatta barn världen över ska få ett värdigt liv.

Kontakta Anna på anna.olofsson@lakarmissionen.se eller besök lakarmissionen.se för mer information.

Klipp ut och skicka!

Ges ut av Läkarmissionen och är en organisations- och medlemstidning

Generalsekreterare: Lars Arrhenius

Ansvarig utgivare: Conny Sjöberg

Information: Eva Nordenstam von Delwig

Bistandsprojekt: Kam Koolash
Givarservice: info@lakarmissionen.se

Postadress: Läkarmissionen
162 88 Vällingby

Telefon: 08-620 02 00 växel

Hemsida: www.lakarmissionen.se

Produktion: Swedmedia

Redaktör: Therese Hedlund

Redigering: Peter Wickberg

Omslagsfoto: Carolina Byrmo

Postadress: Swedmedia/
Svenska Journalen,
105 36 Stockholm

E-postadress: info@lakarmissionen.se

Annonsbokning: Hanna Rosell
hanna.rosell@lakarmissionen.se
Tryckeri: V-TAB, Vimmerby

Gåvor till Läkarmissionen på plusgiro 90 00 21-7

Swish: 90 00 217

Februarikrysset

Du behöver inte skicka in hela krysset. Fyll bara i tävlingskupongen här bredvid eller skriv svaren på ett vykort. Skicka till: Swedmedia, 105 36 Stockholm. Märk kuvertet "Journalenkrysset nummer 1, 2020". Senast den 28 februari vill vi ha ditt svar. De tre först öppnade rätta lösningarna vinner *Det som ger hoppet liv*, av Lars Björklund.

.....

.....

.....

.....

Namn

Adress

Postadress

260 kr

Denis Mukwege, Panzsjukhuset. Stötta vinnaren av Nobels Fredspris 2018: doktor Denis Mukwege, och hans viktiga arbete vid Panzsjukhuset i DR Kongo.

50 kr

Plantera ett träd, Etiopien. Få insatser har så många positiva effekter.

LIVSVIKTIGA PRESENTER

FÖR EN BÄTTRE FRAMTID

Besök
Gåvoshopen på
lakarmissionen.se
eller swisha valfritt
belopp till 90 00 217

TACK!

I vår gåvoshop kan du hitta idéer på presenter att ge bort vid exempelvis födelsedagar, dop, bröllop eller begravning. En gåva till Läkarmissionens utvalda projekt är en gåva för en bättre framtid.

Skänker du via lakarmissionen.se så får du ett fint gåvobevis.

150 kr

Ge bort en get, Nepal.
Hjälp utsatta familjer till en ny start.

200 kr

Bikupa, Etiopien. Rädda bin och hjälp odlarna försörja sina familjer.

150 kr

En säker förlossning, Kongo. Räddar livet på både barn och mammor.

60 kr

Rädda livet på ett undernärt barn, Kongo. Hjälpt ett barn att överleva.